

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. 6. 2025 **odvolání** obžalovaného: **A.M.** narozený XXXXX ve XXXXX, starobní důchodce, trvale bytem XXXXX, **a státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Žďáru nad Sázavou**, proti rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 17. 4. 2025, č. j. 1 T 172/2023-270, a v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Šárky Dufkové a soudců JUDr. Moniky Staniczkové a Mgr. Petra Hlaviny **rozhodl**

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce **zrušuje ve výroku o trestu**.
- II. Podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu odvolací soud **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný A.M.

se odsuzuje

1. Za zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 **pod bodem 1.** výroku napadeného rozsudku

a za sbíhající se přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1,2 trestního zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 16. 2. 2021, č.j. 2T 61/2020-297, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2021, č.j. 5 To 87/2021-334,

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 a za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst.2 trestního zákoníku k souhrnnému **trestu zákazu činnosti** spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **4 (čtyř) roků**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Brno – venkov dne 16. 2. 2021, č.j. 2T 61/2020-297 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2021, č.j. 5 To 87/2021-334, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

2. Za dva zločiny znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024 **pod body 2. a 3.** výroku napadeného rozsudku a přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku uvedený **pod bodem 3.** výroku napadeného rozsudku

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 a za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

III. Podle § 256 trestního řádu se **odvolání obžalovaného zamítá**.

IV. Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou uznal obžalovaného vinným tím, že ve společně obývaném bytě situovaném v 3. poschodí panelového domu na adrese jejich trvalého bydliště na ul. XXXXX,
přínejmenším ve třech případech, pod pohrůžkami násilí nebo s využitím jeho fyzické převahy proti svojí manželce V.M., narozené XXXXX, si na této vynucoval pohlavní styk, kdy
1) v přesně nezjištěné době roku 2018 ve večerních hodinách, v jejich společně obývané ložnici na manželské posteli, po předchozím strhnutí pyžama z těla poškozené přes její výslovný nesouhlas a bránění se, na ní vzhledem ke svojí fyzické převaze vykonal soulož s následnou ejakulací do její

pochvy, přičemž jí způsobil přinejmenším hematomy na vnitřních stranách stehen, což si nevyžádalo lékařské ošetření,

2) v přesně nezjištěné době v průběhu roku 2022 ve večerních hodinách, v jejich společně obývané ložnici na manželské posteli, po předchozím prohlášení, že si to má sundat nebo jí to roztrhá, načež z ní v okamžiku pyžamo strhnul, proti její vůli na ní vykonal soulož s následnou ejakulací do její pochvy, přičemž jí způsobil přinejmenším otlaky na rukou a na spodní části nohou, což si nevyžádalo lékařské ošetření,

3) dne 5. 8. 2023 okolo 00:30 hodin k ní v kuchyni přistoupil se slovy, že "má potřebu a potřebuje to", načež ji povalil na podlahu a přestože jej poškozená prosila, aby toho zanechal, tak ji několikrát nadzvedl a bouchl s ní o podlahu, vytrhl jí chomáč vlasů, strhl z ní spodní prádlo, kolenem jí zaklekl hrudník a břicho, přičemž jí opakoval, že pokud se bude bránit, tak to bude ještě horší, a následně na ní proti její vůli vykonal soulož s ejakulací do pochvy, přičemž jí způsobil poranění přinejmenším v podobě hematomů v oblasti zad, beder, stehen, paží a na bradě, což si nevyžádalo lékařské ošetření, přičemž poškozené vypadl z ruky na podlahu mobilní telefon Samsung Galaxy A5, kterého se následně v přesně nezjištěné době obžalovaný zmocnil a přinejmenším dne 7. 8. 2023 ho odmítal vrátit s tvrzením, že ho u sebe nemá a následujícího dne, to jest 8. 8. 2023 po 17:00 hodině v jejich společně obývaném bytě začal poškozené vyčítat, co se všechno v mobilním telefonu dočetl, a poté před poškozenou a jejich dcerou A.M., narozenou XXXXX, předčítal v prostoru pracovny z mobilního telefonu celou konverzaci poškozené s P.Š., narozeným XXXXX, kdy po přečtení konverzace jí mobilní telefon vrátil a následně se jej téhož dne ve večerních hodinách opět zmocnil a úmyslně jej poškodil tloučením o stůl a ohnutím o radiátor v pracovně, čímž poškozené způsobil škodu ve výši nejméně 3 000 Kč,

čímž spáchal

ad 1, 2, 3)

- trojnásobný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2024 před účinností novely trestního zákoníku provedené zákonem č. 166/2024 Sb.,

ad 3)

- přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku

2. Za to byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3,5 roku.
3. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný je povinen nahradit poškozené Vladimíře Moravové majetkovou škodu ve výši 3 000 Kč.
4. Proti tomuto rozsudku podal jak obžalovaný, tak státní zástupce odvolání.
5. Obžalovaný je zastoupen na základě plné moci dvěma obhájci. V odvolání JUDr. Jakuba Pilného je namítáno, že obžalovaný se nemůže ztotožnit a trvá na své nevině, když soud I. stupně nesprávně vyhodnotil prováděné důkazy. Poškozená využila oboustranně odsouhlaseného pohlavního styku k tomu, aby následně obžalovaného donutila k rozchodu. Nikdy nebylo ze strany obžalovaného použito vůči poškozené násilí, obžalovaný se popisuje jako zásadový člověk, pro kterého byla nevěra jeho manželky velkým životním zklamáním, přesto by poškozené fyzicky ani emocionálně neublížil. Poškozená však pojala jejich poslední pohlavní styk tak, že jej oznámí jako „znásilnění“, a to až po rozmluvě s jejím přítelem panem Š., u něhož trávila časové období mezi 6. – 8.8. 2023. Obžalovaný poškozenou znal několik let a pohlavní styk té noci byl ze strany jeho bývalé manželky „jiný“. Pokud jde o samotné provedení pohlavního styku, ten, jak i sama poškozená popisovala, probíhal zavedením pohlavního orgánu obžalovaného jejím přičiněním do pochvy, což by samo o

sobě bez její aktivity nebylo možné. Soud I. stupně neprovedl zcela zásadní důkaz – fyziologické vyšetření (zn. zkoumání schopnosti obžalovaného, resp. neschopnosti dosáhnout erekce jiným způsobem než on popisuje). To, že byl obžalovanému uložen trest podmíněný vypovídá o tom, že ani soud I. stupně nebyl přesvědčen o jeho vině, ale obžalovaný měl přijmout trest podmíněný, když byl od počátku ohrožen trestem nepodmíněným. Je tedy navrhováno zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby. V odvolání obhájce Mgr. Lедера je namítáno, že soud I. stupně převzal tvrzení poškozené a přisvědčil popisu událostí, aniž by vzal v potaz tvrzení obžalovaného. Obžalovaný měl v době páchání údajného znásilnění v roce 2023 69 let a s ohledem na svůj věk a zdravotní stav již není schopen dosáhnout erekce bez delší stimulace, k čemuž bylo navrhováno také vyšetření, z něhož by vyplynulo, že postup popisovaný poškozenou nebyl fyzicky možný. K podání trestního oznámení poškozené na obžalovaného došlo v situaci, kdy tato udržovala několik měsíců mimomanželský poměr, kdy se se svým milencem i sexuálně stýkala a nakonec se nechala s obžalovaným rozvést. Na dokreslení je popisována absurdní situace, kdy poškozená se svým milencem chtěla odjet na dovolenou a když to obžalovaný zjistil, souhlasila s tím, že pojedí s nimi, přičemž ona spala s milencem v penzionu a obžalovaný v autě. Poškozené je dále vytýkáno, že k prvnímu a druhému znásilnění v roce 2018 a 2022 si nezapamatovala větší detaily ani je nedokáže nijak časově zařadit. Ohledně posledního znásilnění v roce 2023 obžalovaný nepopírá, že došlo mezi ním a poškozenou ke styku, avšak opakuje, že to byl styk dobrovolný. Znovu je obžalovaným připomínáno, že vzhledem k jeho zdravotnímu a fyzickému stavu bez pomoci poškozené ani k pohlavnímu styku dojít nemohlo. Pokud na těle poškozené byly pozorovány hematomy, obžalovaný namítá, že se jí velmi snadno vytvořily. Ohledně mobilního telefonu a SMS zpráv obžalovaný uvádí, že mobilní telefon Samsung Galaxy spadá do společného jmění manželů a již v minulosti měl do tohoto mobilního telefonu přístup, a tudíž tak činil se souhlasem poškozené, přičemž nemohl tedy se dostat do mobilního telefonu a k informacím neoprávněně. Naopak poškozená mu dávala mobilní telefon k přečtení a prokázání např. zaplacení dovolené. Dle obžalovaného poškozená není osobou důvěryhodnou a neodstranila pochybnosti, když nebyla schopna ani časově blíže podřadit útoky pod body 1. a 2. Soudu I. stupně je vytýkáno, že pochybil, když nenechal vyšetřit obžalovaného k jeho zdravotnímu stavu, zda je schopen popsání sexuálního jednání, zejména erekce bez delší předchozí stimulace. V odvolání je tedy považováno za nezbytné doplnit dokazování o vyšetření zdravotního stavu obžalovaného stran jeho aktuálních možností uskutečnit pohlavní styk a kvalitu jeho erekce, avšak nikoli v odvolacím řízení, ale před soudem I. stupně. Celkově je navrhováno zproštění obžalovaného a zároveň je namítáno, že neměla být přiznána náhrada škody poškozené, neboť nemohla být způsobena škoda na majetku spadajícím do společného jmění manželů.

6. Ze strany státního zastupitelství bylo podáno odvolání v neprospěch obžalovaného toliko do výroku o trestu, když je připomínáno, že obžalovaný neprojevil lítost ani sebereflexi, a tudíž uložený trest se jeví jako nepřiměřeně mírný. Je pravdou, že na odsouzení z roku 1994 je možno uplatnit fikci neodsouzení a je tedy přihlíženo pouze k odsouzení rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ve věci sp. zn. 2 T 61/2020, kde byl způsoben přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody. Státní zastupitelství tedy namítá, že obžalovaný se nacházel v tříleté zkušební době podmíněného odsouzení, kdy se dopouští nyní projednávané trestné činnosti, u které neprojevil sebemenší lítost a nikdy se poškozené neomluvil, ačkoliv obžalovaný si byl vědom, že má ve zvýšené míře dbát řádného života, avšak z předešlého trestního řízení se nepoučil a hrozbu přeměny trestu zcela ignoroval. Pokud je soudem I. stupně namítáno, že nebyla způsobena poškozené vážná zranění či se nerozvinula žádná duševní porucha, je toto nutné připsat zejména zvýšené odolnosti a kompenzačním mechanismům u poškozené a pouze z těchto důvodů nedošlo k mimořádným duševním následkům a poškozená se stala na obžalovaném zcela nezávislou, přičemž se rozvedla a odstěhovala. Státní zastupitelství má za to, že nelze působit na obžalovaného

pouze výchovným trestem, a proto je navrhován nepodmíněný trest odnětí svobody ve čtvrtině zákonné trestní sazby.

7. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
8. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to zejména výpovědi poškozené V.M., která je podporována i výpovědí svědka P.Š. a dcery A.M., v neposlední řadě i z úředního záznamu o podaném vysvětlení V.D. a ze záznamu Policie ČR ze dne 9. 8. 2023, jakož i z protokolu o ohledání místa činu a protokolu o prohlídce těla poškozené a dále také závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a také z print screenů zpráv mezi poškozenou a svědkem P.Š., které si učinil sám obžalovaný a přikládá je jako důkazy, včetně poznámek, které jsou přílohou spisu. Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně ohledně viny je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami.
9. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný v rámci svého odvolání v podstatě opakuje svou obhajobu, s níž se již vypořádal soud I. stupně, přičemž hodnocení důkazů je jeho výsadním právem a odvolacímu soudu nepřísluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil. Rovněž krajský soud má za prokázané trestní jednání obžalovaného. Předně odvolací soud poukazuje na nevěrohodnost a rozpory obžalovaného, který označuje jeho soužití s poškozenou jako harmonické, což vyvrací nejen poškozená, ale také dcera A.M., která uvádí, že 1–2 roky zpátky byly již hádky mezi rodiči častější. Pokud se obžalovaný popisuje jako zásadový a klidný muž, který není impulsivní, ani to se neodráží v provedeném dokazování a v jeho chování u hlavního líčení, když jednak je poukazováno, že i obžalovaný měl mimomanželský poměr a zejména je pak nutné vzít v potaz jeho reakci na vyhlášení rozhodnutí, kdy přerušil vyhlásování rozsudku svým křikem a opustil jednací síň, kdy toto dokresluje jeho nezdrženlivou a výbušnou povahu. Dále je nutné podotknout, že poškozená blíže nespecifikovala období, kdy mělo dojít k prvnímu znásilnění v roce 2018, přesto obžalovaný již v přípravném řízení k tomuto útoku uvedl, že chtěl poškozené pouze pomoc sundat pyžamo, což odmítla a sundala si spodní díl pyžama sama. Pokud poškozená sama znásilnění blíže časově nespecifikovala, jeví se vyjádření obžalovaného právě k tomuto incidentu jako účelové a musí si být vědom toho, že v roce 2018 došlo k velmi specifické situaci. Rozpory obžalovaného soud shledává i ohledně znásilnění ze dne 5. 8. 2023, které obžalovaný popisuje tak, že se přetahovali o kalhotky, když obžalovaný i poškozená se shodli na tom, že obžalovaný chtěl kalhotky vidět, zda jsou „naškrobeny spermatem“ a zatímco obžalovaný popisuje, že když manželka padala, zachytil ramínko podprsenky a po pádu na zem tato chtěla výslovně sex po obžalovaném, jeví se toto tvrzení obžalovaného jako krajně nevěrohodné, že by po slovním i fyzickém útoku na poškozenou a obvinění z nevěry, tato měla zájem o dobrovolný sexuální styk s obžalovaným. Za zcela vyvrácené je pak nutné vzít tvrzení obžalovaného, že nahlášená znásilnění jsou záminkou, kterou poškozené poradil její přítel, když z listinných důkazů je zcela zřejmé, že trestní oznámení dne 8. 8. 2023 nebylo učiněno spontánně a aktivně ze strany poškozené, ale naopak dne 8. 8. 2023 v 21:53 hod. sousedka a D. nahlásila na Policii ČR, že v domě dochází k domácímu násilí a když se dostavila, Policie ČR, zjistila situaci v bytě obžalovaného a poškozené, která pod vlivem stresující situace, kdy obžalovaný jí delší dobu odmítal vydat její mobilní telefon, který následně rozbil, sdělila policii i znásilnění, ke kterému došlo dne 5. 8. 2023 a k dalším dvěma znásilněním v roce 2018 a v roce 2022. Je tedy zřejmé, že nebýt přivolání Policie ČR sousedkou, která slyšela hluk a volání o

pomoc z bytu obžalovaného a poškozené, tak by poškozená sama aktivně ani jedno znásilnění nešla nahlásit.

10. Poškozená popsala soužití s obžalovaným, který měl poměr se svou sousedkou v letech 2009 a 2010, kdy došlo k odcizení, obžalovaný býval žárlivý a impulsivní, znásilnil ji v letech 2018 a 2022 a dále v roce 2023 poté, kdy jí neposkytl dostatečnou zejména emocionální podporu po úmrtí maminky mu sdělila, že s ním miní ukončit manželství a absolvovala i dovolenou v Rakousku s panem Š., přičemž obžalovaný odmítal vystoupit z vozidla, a proto na tuto dovolenou odjel s nimi. Následně popisuje i situace, kdy v žádném případě mu nedávala číst zprávy a přístup do mobilního telefonu. Pokud obžalovaný uvádí, že před sebou s poškozenou neměli tajnosti, je nutné konstatovat, že opak je pravdou, neboť poškozená měla v roce 2023 milenecký vztah s panem Š.. Nakonec došlo k rozvodu manželství s obžalovaným a s panem Š. nyní žije v partnerském vztahu, tak za této situace se jeví jako krajně nepravděpodobné, že by poškozená sama poskytovala obžalovanému mobilní telefon, v němž měla komunikaci i se svým milencem. Naopak na podporu výpovědi poškozené svědčí výpověď dcery A.M., která má pozitivní vztah jak k poškozené, tak ale i ke svému otci obžalovanému A.M., se kterým žije i v bytě. Dcera potvrdila, že ji matka telefonicky kontaktovala, kdy se jí svěřila, že byla otcem dne 5. 8. 2023 znásilněna, popsala celou situaci a zmínila se také o tom, že to není první znásilnění, když k předešlým došlo v letech 2018 a 2022. Tato svědkyně byla přítomna i tomu, když obžalovaný předčítal zprávy z mobilního telefonu mezi poškozenou a jejím „kamarádem“ panem Š., stejně tak, když obžalovaný odmítal poškozené vydat mobilní telefon, který nejdříve měl náhodně najít na kuchyňské lince a pak s odstupem času jej měl přinést z garáže, přičemž o mobilní telefon se přetahovali, dcera jej pustila a následně obžalovaný aktivně mobilní telefon rozbil. Na podporu výpovědi poškozené je nutné přihlídnout i k výpovědi svědka P.Š., který potvrdil, že o znásilnění byl bezprostředně informován, a to přes notebook od poškozené, která mu sdělila, že „došlo k nejhoršímu“, přičemž nabízel svou pomoc, avšak poškozená nechtěla situaci více hrotit. Nelze přehlédnout, že obžalovaný činí pak dotazy vůči poškozené i vůči svědkovi Špačkovi tím, že předkládá soukromé zprávy, které si posílali přes mobilní telefon poškozené, jejichž print screeny si obžalovaný sám bez souhlasu poškozené pořídil. Dále na podporu poškozené svědčí i úřední záznam Policie ČR, která zasahovala dne 8. 8. 2023 a úřední záznam byl sepsán dne 9. 8. 2023, jak vyplývá z č.l. 100 a č.l. 101, kdy oznamovatelkou byla sousedka paní D., jak vyplývá z č.l. 102, nikoliv poškozená, která však pod tíhou celé situace policii sdělila vše k jednání obžalovaného. Následuje také předběžné rozhodnutí, kterým je obžalovaný vykázán ze společného bytu. V rámci zásahu Policie ČR byl učiněn protokol o ohledání místa činu, kdy v bytě bylo nalezeno roztrhané spodní prádlo poškozené, a to jak kalhotky, tak podprsenka, o kterém se s obžalovaným přetahovala jednak, když byla nařčena z nevěry a obžalovaný chtěl kalhotky vidět a následně z ní spodní prádlo strhl, když uvedl, že má také své potřeby a proti její vůli vykonal s poškozenou pohlavní styk. O stržení spodního prádla tedy svědčí i protokol o ohledání místa činu, jakož i fyzické násilí, které obžalovaný použil, když ji kolenem zaklekl hrudník a břicho a také s ní uhodil o podlahu, přičemž z prohlídky těla poškozené na č.l. 87 a z lékařské zprávy na č.l. 97 vyplývají četné hematomy na těle poškozené, které nelze omluvit, jak účelově tvrdí obžalovaný, že měla poškozená sklony k jejich vytváření.
11. V neposlední řadě je pak nutné přihlídnout ke znaleckému posudku PhDr. Štěpánky Havlíkové znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, když tento znalecký posudek nechal vypracovat soud po podání obžaloby, z něhož vyplývá, že poškozená je schopna správně vnímat prožívanou událost, uchovat si ji a následně si ji vybavit a reprodukovat, přičemž u poškozené se jedná o reprodukci skutečně prožitých událostí a u poškozené nebylo zjištěno, že by měla sklony ke lhavosti, konfabulaci či záměrnému zkreslování. Zároveň je u poškozené konstatováno, že nedošlo ke vzniku závažné duševní poruchy, avšak pouze z důvodu zvýšené odolnosti poškozené a jejím kompenzačním mechanismům. U poškozené je pak zřejmá snaha vytěsnit chování obžalovaného a toto s odstupem posuzovat racionálně. Poškozená trpí mírnými neurotickými symptomy, avšak jednoznačně útok obžalovaného vnímala jako těžké

příkoří. Pokud je tedy namítáno, že poškozené nebyla způsobena závažná zranění či psychická újma, je nutné konstatovat, že tak nebylo dáno vzhledem k jednání obžalovaného, ale naopak vzhledem k předpokladům poškozené, která má zvýšenou odolnost a kompenzační mechanismy, když nakonec vyřešila situaci tím, že se s obžalovaným rozvedla a začala žít s partnerem panem Š..

12. Pokud obžalovaný jako motiv jednání poškozené uvádí, že jej měla křivě obvinít po poradě s přítelem, jak již bylo shora uvedeno, celá situace vyšla najevo tím, že sousedka paní D. vzhledem k domácímu násilí v bytě dne 8. 8. 2023 přivolala Policii ČR. Naopak odvolací soud má za to, že motivem jednání obžalovaného byla jeho frustrace, když mu poškozená v roce 2023 sdělila, že ukončí manželství, absolvovala dovolenou s panem Š., přičemž obžalovaný naprosto absurdním způsobem odmítl vystoupit z vozidla a tento výlet – dovolenou absolvoval se svojí manželkou a jejím přítelem. Obžalovaný tedy věděl o mileneckém vztahu své manželky a jejího nového partnera pana Š., když lze předpokládat, že touto situací byl dotčen a vedla jednak ke znásilnění dne 5. 8. 2023, když se manželka vrátila v pozdních nočních hodinách a následně také k tomu, že obžalovaný vzal poškozené mobilní telefon, ze kterého jednak předčítal soukromé zprávy a jednak si pořídil jejich screenshoty, což potvrzuje nejen poškozená, ale také dcera A.M. a v neposlední řadě i přílohová obálka spisu, v níž právě tyto screenshoty má obžalovaný očíslované a používal je jako důkazy. Ani odvolací soud neuvěřil tomu, že by poškozená svolila s tím, aby obžalovaný měl přístup do jejího mobilního telefonu, a to dokonce k její komunikaci s milencem, nyní již partnerem panem Š., naopak jak ze strany poškozené, tak ze strany dcery A.M. byl několikrát vznesen na obžalovaného požadavek, ať mobilní telefon vrátí, přičemž jedenkrát tvrdil, že jej našel na kuchyňské lince, následně však znovu byl mobilní telefon odebrán a po několika dnech s ním obžalovaný přichází s tím, že jej měl najít v garáži, avšak nutí poškozenou i dceru, aby vyslechly soukromé zprávy, které obžalovaný předčítá z mobilního telefonu poškozené, přičemž se jednalo o konverzaci mezi poškozenou a P.Š.. Rovněž dcera A.M. popisuje pak aktivní rozbití mobilního telefonu ze strany obžalovaného, který jím tloukl o stůl a nakonec jej ohnul o radiátor. Ohledně mobilního telefonu bylo zpracováno odborné ohodnocení a hodnota mobilního telefonu byla stanovena na částku 3000 Kč.
13. Soud I. stupně nepochybil, pokud jednání obžalovaného kvalifikoval jako trojnásobný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, přičemž vzhledem k novele trestního zákoníku, zejména ohledně ustanovení § 185, která nabyla účinnosti od 1. 1. 2025, správně vyhodnotil použití právní úpravy účinné v době spáchání trestného jednání, jak je učiněno v odst. 28, když tato úprava ve svém komplexním pojetí je příznivější pro obžalovaného, který přinutil svou manželku pod pohrůzkou násilí a přímým násilím k pohlavnímu styku, který spáchal souloží v letech 2018, 2022 a 5. 8. 2023. Dále pak obžalovaný tím, že úmyslně porušil tajemství textové zprávy posílané prostřednictvím sítě elektronických komunikací a přiřaditelné k identifikovanému účastníkovi naplnil všechny zákonné znaky přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Vzhledem k motivu a způsobu jednání obžalovaného je zřejmé, že jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve vztahu k oběma trestným činům.
14. Soud I. stupně se také vypořádal s návrhy obhajoby na provedení důkazů, a to opětovným výsledkem poškozené a svědka Š., jakož i vypracování znaleckého posudku k posouzení duševního stavu obžalovaného. Pokud v obou odvoláních bylo jako důkaz navrhováno fyziologické vyšetření spočívající ve zkoumání schopnosti obžalovaného dosáhnout erekce jiným způsobem, než bez delší manuální stimulace, tak u veřejného zasedání tento důkazní návrh byl ze strany obou obhájců označen jako návrh pro případ, že dojde ke zrušení a vrácení věci soudu I. stupně, nikoliv k provedení důkazů odvolacím soudem. Odvolací soud přitom poukazuje na to, že tento důkaz by byl shledán zcela nadbytečným, neboť jednak již jeho provedení se jeví jako značně diskutabilní, a rovněž i s ohledem na dobu, která uplynula od posledního útoku dne 5. 8. 2023, kdy po téměř dvou letech by měla být dokazována schopnost obžalovaného k sexuálnímu styku, nehledě na to, že ke všem třem útokům došlo za použití násilí ze strany obžalovaného.

15. Jediné pochybení, které bylo shledáno v rozhodnutí soudu I. stupně je ukládání trestu. Odvolací soud předesílá, že vzhledem k tomu, že bylo podáno odvolání i ze strany státního zastupitelství, a to právě do výroku o trestu, kdy byl požadován přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody, mohl odvolací soud rozhodovat i v neprospěch obžalovaného, když zjistil pochybení soudu I. stupně v porušení zákona ohledně souhrnného trestu i nepřiměřenosti výše, a proto bylo nutné napadené rozhodnutí dle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu zrušit ve výroku o trestu, neboť došlo jak k porušení zákona, tak také k ukládání mírného trestu. Odvolací soud poukazuje na rozhodnutí Okresního soudu Brno-venkov ve věci sp. zn. 2 T 61/2020. Zde se obžalovaný dopustil přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, a to dne 7. 8. 2019, přičemž obžalovanému byl doručen trestní příkaz dne 14. 7. 2020 a proti trestnímu příkazu byl podán odpor, kdy následuje odsuzující rozsudek ze dne 16. 2. 2021. Je přitom nutné přihlídnout k tomu, že k trestnému jednání pod bodem 1, což je samostatný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku došlo před doručením trestního příkazu a následně vyhlášení odsuzujícího rozsudku ve věci OS Brno-venkov sp. zn. 2 T 61/2020, a proto pro tento trestný čin jsou splněny podmínky pro ukládání souhrnného a trestu. Odvolací soud tedy po zrušení výroku o trestu nově rozhodl tak, že uložil obžalovanému za zločin znásilnění uvedený pod bodem 1 a za sbíhající se přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku souhrnný trest trvání 2 let, tedy navýšený o jeden rok oproti dříve uloženému trestu, přičemž i zkušební doba byla prodloužena z původních 3 let na trvání 4 let a zároveň byl zopakován v rámci souhrnného trestu i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 let za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 16. 2. 2021, č.j. 2 T 61/2020–297 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 To 87/2021–334. Obžalovaný si byl vědom, že byl projednáván pro trestnou činnost, kdy způsobil velmi závažný následek při dopravní nehodě a dostal podmíněně odložený trest odnětí svobody, kdy ve zkušební době jsou na něho kladené zvýšené nároky. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 5. 2021 a přesto obžalovaný se dopouští dalšího trestného jednání pod body 2. a 3. jednak v průběhu roku 2022 a následně i 5. 8. 2023, kdy naplnil dvojnásobný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a dále přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Je tedy zřejmé, že podmíněné odsouzení nemělo na obžalovaného dostatečný výchovný vliv, naopak se opakovaně dopouští závažné trestné činnosti, kde je zcela absence polehčujících okolností, neboť obžalovaný svého jednání nelituje, neprojevil sebemenší míru sebereflexe, ani omluvu vůči poškozené. V takovém případě dospěl odvolací soud k závěru, že je oprávněné odvolání státního zástupce s požadavkem nepodmíněného trestu odnětí svobody a pod bodem 2. a 3. za tyto samostatné trestné činy uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou.
16. Odvolací soud neshledal pochybení ve výroku o náhradě škody, kdy obžalovanému byla uložena povinnost nahradit částku 3 000 Kč poškozené, a to jako majetkovou škodu, která jí vznikla poškozením mobilního telefonu. Předně je nutné konstatovat, že škoda vznikla v příčinné souvislosti s trestním jednáním obžalovaného, který úmyslně poškodil mobilní telefon tlucením o stůl a ohnutím o radiátor, hodnota mobilního telefonu byla zjištěna odborným vyjádřením. Pokud je ze strany obhajoby namítáno, že tento mobilní telefon patřil do společného jmění manželů, a tudíž se nejedná o cizí věc ve výlučném vlastnictví manželky a nemohl být dán podklad v adhezním řízení k výroku o náhradě škody, tak ani s touto námitkou obžalovaného se odvolací soud neztotožnil. Poukazuje zejména na ustanovení § 709 odst. 1 písm. a) občanského zákoníku, kdy součástí společného jmění je to, čeho nabyt jeden z manželů nebo čeho nabyli oba manželé společně za trvání manželství, avšak s výjimkou toho, co slouží k osobní potřebě jednoho z manželů. Mobilní telefon, který v dnešní době vlastní již malé děti a v manželství obžalovaného měli svůj mobilní telefon jak obžalovaný, tak poškozená, je zcela zřejmé, že mobilní telefon je věcí, která jednoznačně slouží k osobní potřebě poškozené, navíc když v tomto mobilním telefonu měla

uloženy zprávy se svým přítelem panem Š., k nimž obžalovaný získal neoprávněný přístup, když poškozená jednoznačně vyloučila, že by obžalovanému dala souhlas jak fakticky nakládat s mobilním telefonem, brát si jej či vstupovat do něj a číst si komunikaci, která je zde obsažena. Mobilní telefon tedy nespadá do společného jmění manželů, byl ve výlučném vlastnictví poškozené a obžalovaný jej svým trestním jednáním poškodil a způsobil tak majetkovou škodu ve výši 3 000 Kč, k jejíž náhradě poškozené V.M. byl dle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán.

17. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že soud I. stupně učinil správné skutkové závěry ohledně viny obžalovaného, když bylo provedeno dostatečné dokazování, důkazy logicky vyhodnoceny, vyloučena obhajoba obžalovaného jako účelová a učiněny zákonné závěry o právní kvalifikaci, jak byly shora citovány. Odvolací soud neshledal ani žádné procesní vady řízení soudu I. stupně, ani pochybení v rozhodnutí o náhradě škody. Jediné pochybení, které bylo shledáno, bylo v učiněném závěru o trestu, který byl ukládán jako jediný úhrnný podmíněně odložený trest, ačkoliv ohledně trestního jednání pod bodem 1 napadeného rozhodnutí mělo být rozhodováno o souhrnném trestu odnětí svobody a ohledně bodů 2. a 3. uložení nepodmíněného trestu, což odvolací soud na podkladě odvolání státního zástupce učinil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tak také v odůvodnění. Odvolání obžalovaného v žádné z námitek nebylo shledáno důvodným, a proto jeho odvolání bylo dle § 256 trestního řádu zamítnuto a kromě změny učiněné ve výroku o trestu, zůstal napadený rozsudek jinak nezměněn.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-m) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýmledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýmledně podaném dovolání činí 10.000 Kč (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 18. 6. 2025

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu